

ЦИГАНСКИТЕ МИГРАЦИИ

В историята на циганите, след дългия им път от Индия и установяването им за няколко века на Балканите, съществуват няколко големи миграционни вълни. Чрез тях циганите пресичат държавните граници, разселват се на нови територии, и усвояват ново социално-икономическо пространство, в което се установяват да живеят.

Първа миграционна вълна (XV — XVII в.)

Първата голяма миграционна вълна започва в началото на XV в., когато в Западна Европа през днешните унгарски територии навлизат няколко цигански групи, които за няколко десетилетия кръстоват различни страни, представяйки се за поклонници или за бежанци от страната “Малък Египет”, завладяна от мюсюлманите, и търсят съдействие от страна на местните власти (светски и църковни). След първоначалното добро приемане, властите (държавни или градски) започват да преследват циганите, стараяйки се да ги прогонят от съответните западно-европейски страни и да им забранят достъпа в тях, а впоследствие, след като се вижда неефективността на забраните, да ги заставят да водят уседнал начин на живот и да се асимилират, т.е. фактически да ги унищожат като отделна общност (нерядко даже и физически). В тези условия циганите продължават своите постоянно миграции от една страна в друга в зависимост от ситуацията и постепенно усвояват нови територии (напр. през Германия и Полша през XVI-XVII в. достигат до Русия).

В крайна сметка през XVIII в. се оформя една сравнително стабилна картина на циганското присъствие в Европа, като циганите вече са свързали съдбата си с определени държави и запо-